

MULOHAZA UCHUN MAVZU

TIMATINING KONSERTIGA TUSHGANMIDINGIZ?

"Mirak naqqosh eskgina juzdonini ochib, shogirdining maxsus qo'zlariga solingin rasmilarini bir-bir taqdim eta boshladi. Navoiy birinchi varaqni qo'liga olib, suratdan ko'zlarini uzqoq vaqt uzmadidi. Mirak naqqoshning ta'rificha, "qo'li oltin" bolaning chizgani — jivir-jivir gullar, barglar, chizqlar nozikligi, jondiligi betimsol nafosat bilan uning ko'zlarini, ruhimi sehrlagan edi. Navoiy orom va hajayon bilan chugur nafas oldi. Ikkinci rasmi ko'rli. Ayni shu ruh, lekin yana yaroq, yana nafisroq. Mana, ov tasviri. Ohular go'yo qog'ozdan sakrab, o'ynoqlab ketayotgannde tuyuldi. Unda har bir nuqta ko'z kabi jonli. Navoiy o'nga yaqin rasmi benihoya zava bilan tomosha qildi.

Nihoyat, shoir ko'zlarida yongan quvonch bilan yosh rassomni tabrikldi.

— Bu ko'hna jahon, — dedi u shavq bilan, — sizningdek san'atnori hanuz qo'rmagan edi. Qalamagizingning husni har qanday ta'rifidan benihoya balanddir. Bu kamolotni yanada olylashtirmoq yo'lida samimiy harakat qilingiz".

(O'ybekning "Navoiy" romanidan).

Navoiyni hayratlanitgan bu yosh musavvir Kamoliddin Behzod edi. Adabiyot va san'at daholarining ilk uchrashuvu shunday boshlangan. Behzod — tasviriy san'atimizning o'q ildizi. Bu ildizdan besh asri, dunyo san'ati oziqlanib kelmoqda.

Tasviriy san'at... Bu so'zni eshitgan zamondoshimning xayoliga 15 megapikselli kamerada olingan surat yoki sayilgohda qator terib qo'yilib, xaridor kutayotgan rasmlar kelsa, ne ajab!

Navoiy va Behzod yashagan davrda adabiyot, tasviriy san'at, kitobat san'ati bir-birini to'ldirib ravnaq topgan bo'lsa, bugun biz elektron kitoblar rivoji sababmi, buni anche unutdik. Davlatimiz tomonidan ijodkorlar uchun shart-sharoit to'kis bo'lgan vaqtda, xalqimiz, mas'ul tashkilotlar o'z rassomlari faoliyatiga qay darajada e'tibor! Umuman, bix oxirgi bor qachon ko'rgazmaga bordik?

Ha, turmush bizning jilovimizni o'z qo'liga olgan. Uni sal bo'shatganda esa, yosh yetmishga borgan, ko'z ranglar jisolini his qilishdan biroz uzoqlashgan bo'lmaydimi?

Yosh san'atshunosman. Anglayamani, bir rassom ko'rgazma taqdim etishi uchun yillab mehnat qildi. Umrining oltin daqiqalarini ranglarga qorishtirib tasvir yaratadi. Axir uning-da bu xalqqa aytimlari bor. U ham o'zini shu xalqdan qarzi bor farzand deb biladi, buni sof tasvirila ila uzbeki, ifodalari ila anglatgisi keladi.

Noyabr oyida ajoyib ko'rgazma bo'lib o'tdi. Yetti-sakkiz kun taqdim etilgan ko'rgazmaning dastlabki uch-to'rt kundagining muixislari faol bo'ldi. Ko'rgazma esa, haqiqiy o'zbek rassomining milliy ruhdagi beqiyos suratlari, jahon miyqidagi dilbar tasvirlari bilan to'lgan beradi.

Shunday ekan, taqdim etilayotgan ko'rgazmalarning ommaviy axborot vositalari e'tiboridan chetda qolayotgani, ma'lum darajada sayoz yoritilishi san'atimizni sanotga aylantirayotgan tashkilotlarning xatosi emaslikni?

To'g'ri, yurtimizda bir qancha san'at galereyalar, muzeylar faoliyati yo'liga qo'yilgan. O'zbekiston Badiyi akademiyasi ijodkorlari qo'llab-quvvatlab kelmoqda. Amma ijod ahli borki, suruq shuhurat orttirishni emas, xalq mehrini istaydi. Xo'sh, yo'liga qo'yilgan muzey va galereyalarning haqiqiy ahvola qanday?

Albatta, bizning qarashlarimiz bir yuqlama bo'lishi, masalaning asl mohiyatini ochib berishga ojizlik qilishi mumkin. Ammo davlatimiz rabbari yurtimiz ijodkor ziyoiliari bilan bo'lgan uchrashevuda ta'kidlaganidek: "... Deylik, 15-20 yildan keyin O'zbekistonning madaniy rivojlanishi qanday kechadi, bugun biz yashayotgan Internet va yuksak texnologiyalar asrida adapiyot va san'at, madaniyatimizning o'rnini va ta'sirini nafaqat saqlab qolish, balki qanday qilib uni kuchaytirish mumkin, degan to'g'ri va odilona savollarni barchamizni, bininchaviy navbatda, xalqimizning eng ilg'or yakillari bo'lgan eng ahlini o'yantirishi zarur emasmi?"

Albatta, bizning qarashlarimiz bir yuqlama bo'lishi, masalaning asl mohiyatini ochib berishga ojizlik qilishi mumkin. Ammo davlatimiz rabbari yurtimiz ijodkor ziyoiliari bilan bo'lgan uchrashevuda ta'kidlaganidek: "... Deylik, 15-20 yildan keyin O'zbekistonning madaniy rivojlanishi qanday kechadi, bugun biz yashayotgan Internet va yuksak texnologiyalar asrida adapiyot va san'at, madaniyatimizning o'rnini va ta'sirini nafaqat saqlab qolish, balki qanday qilib uni kuchaytirish mumkin, degan to'g'ri va odilona savollarni barchamizni, bininchaviy navbatda, xalqimizning eng ilg'or yakillari bo'lgan eng ahlini o'yantirishi zarur emasmi?"

Shunday ekan, taqdim etilayotgan ko'rgazmalarning ommaviy axborot vositalari e'tiboridan chetda qolayotgani, ma'lum darajada sayoz yoritilishi san'atimizni sanotga aylantirayotgan tashkilotlarning xatosi emaslikni?

... Taksidaman, Haydovchi va uning yonidagi yo'lovchi subbati diqqatimni tortdi. Timati konsertingining banneriga ishora qilib, haydovchi shunday dedi:

— Bilet narxi qancha bo'libdi?

— Ikki yuz ming. Men ikkita oldim.

— Ha, yuz ming bo'lganda men ham olardim, — dedi haydovchi.

Men esa, mashina oynasidan ko'cha ga temilib, musavvir tabiatning osmon ufgiga chizqan suratlarni tomosha qilib ketib boraman...

Madinabonu SHARIPOVA

1 SAVOLGA 1 JAVOB

— Maktabimiz direktori qarshi ekanimga qaramay, "Dars soatlarining ko'p", deya bir qismini boshqa o'qituvchiga berib yubordi. Bilmochiman, bunga haqqi bormi? Qonunchilik bo'yicha, qancha soat ishlashim mumkin? Qaysi masalani ko'tarib chiqmay, maktab ma'muriyati meni eshitgisi kelmaydi. Sudga murojaat qilay desam, boj to'lashga imkonim yo'q.

Anonim savol

Savolga huquqshunos Javohir SHAMSUTDINOV javob beradi:

— O'zbekiston Respublikasi Mehнат kodeksining 115-moddasiga muvofiq, xodim uchun ish vaqtining normal muddati haftasiga 40 soatdan oshirilishi mumkin emas.

Bundan tashqari, 89-moddada belgilanishicha, ish beruvchi faqat texnologiyadagi, ishlab chiqarish va mehnati tashkil etishdagi o'zgarishlar, ish (mahsulot, xizmat)lar hajmini qisqargani, basharti, bu holat xodimlar soni yoki ishlari xususiyatining o'zgarishiga obil kelishi oldindan aniq bo'lgan taqdirdagina xodim rozhligisiz mehnat shartlarini o'zgarishiga haqli sanaladi.

Boshqa hollarda ish vaqtining muddati faqat xodim roziligi bilan tilxatli.

Mehnat kodeksining 277-moddasiga ko'ra, xodimlar mehnatda doir huquqiy munosabatlardan kelib chiqadigan talablar bo'yicha sudga murojaat qilganida sud xarajatlarini to'lashdan ozod etiladi.

BILASIZMI?

Nemislar, odatda, uylarining tomini kichik burchak ostida qurib, chetiga to'siglar o'rnatadi. Bunday arxitektura asosan qorli o'kalarga xos. Sababi qiya tomlar qor bosimiga ko'proq bardosh beradi.

Biroq qiyalikdan qor va muzning tushib ketishi ham oson. Bunday holat insonlar hayotiga xavf solmasligi uchun tomlarning gardishiga pastqam to'siglar o'rnataladi. Qor yoki muz to'siglariga urilib parchalanadi va yerga yengil tushadi.

Achchiqligi bilan dong taratgan Chili qalampiri birinchi bo'lib portugaliyalik sardoglar tomonidan Amerika qit'asidan Hindistonga olib kirligani. U tropik iqlimida juda yaxshi o'sgani bois, mahalliy xalq taomnomasidan tezda o'rinnegallaydi.

Ko'p o'tmay achchiq qalampir Shimaliy Osiyo mamlakatlarida ham om'alashid. G'arbda esa, Chili qalampiri juda kam yetishtiriladi (asosan, Italiya, Ispaniya va Portugaliyada). Shu bois Yevropa oshxonasida unga kam e'tibor berilgan.

Guruch yetishtirish ko'p xarajat talab qilmaydi. Negaligini bilasizmi? Chunki bu ekim suv ichida unib, rivojlanadi. Suvda esa, zararkunandalar sekin ko'payadi.

Qolaversa, sholidan yiliga bir necha marta hosil olish mumkin. Uni saqlash ham qiyin emas.

MUTOLAADAN SONG

Meni maftun etgan "Yulduzli tunlar"

Inson ongu shuurini ravshan etuvchi kitob mening eng yaqin do'stim. U bilan tafakkurigiz yangi o'larni kashfi etidi. Ehtimol, shu sabab kitobga oshno bo'lishingiz shu qadar maroqli va tottidir. Mutolaa zavqi sizni aslo aslo tizirkirmaydi, aksincha, hayotiningiz go'zal ma'no va hikmatlarga to'ldirib boradi.

Zabardast yozuvchimiz Pirimkul Qodirovning asarlarini sevib mutolaa qilmagan, qiziqarli syuyetlaridan qalbi zavqqa to'limagan kitobxon bo'imasda kerak. Yaqinda abidining "Yulduzli tunlar" romanini o'qib tugatdim. Asardagi voqealar meni g'oyat ta'sirlantirdi. Zahiriddin Muhammad Bobur boshiga tushgan musibatlar, taxt uchun beayov kurashtalar tufayli mamlakatda yuzaga kelgan parokandalik, ba'zi amadorlar fisqu-fujuri-yu ichki nizolariga dosh bergan bobomizning metin irodasi o'quvchini hayratga soladi, ibrat olishiga undaydi. Garchi bobomiz atrofida Xonzodabegim, Qosimbek, Tohir, Maylona Fazliddindek sadoqatli insonlar bo'lsa-da, xoinlar hazrat Boburning yagona barqaror mamlakat tuzishdeki oliy maqsadiga to'sqinlik qilishga urinadi.

Adolatli hukmdor, mahoratlari sarkarda va shu bilan birga, iste'dodli shoir Zahiriddin Muhammad Bobur Vatanidan bosh obil chiqishga majbur bo'lib, Hindiston tomon otlanadi. Birroq o'zga yurtda qilgan xayrli ishlarni ona makonida amalga oshtira olgani qalbini umr bo'yli o'rtaqani rost.

Bobur tabiatida olijanoblik, yum-

SABOQ

Soliжon tongda podani yaylovga haydab ketayotib, qirdagi eski maktab o'rniда qad rostlagan yangi binoga ko'zi tushdi. Qisqa muddatda qurilgan maktabsi yonidagi kichkina xona ham yangi qiyofa kasb etgan. Soliжon uni ko'rdiyu beixtiyor onasining qadoq qo'llari yuzini silaganda bo'ldi. Uning onasi yillarda davomida eski maktab hovlisini, sinf xonalari-yu zallarini pokiza saqlab kelgan farrosh ayol — Adiba aya.

Aya har kuni nevaralariga bir xil savol beradi:

— Maktabda shanbalik qilyapsizlarimi?

— Ha, buvijon.

— Uni pokiza saqlanglar. Faqat xizmatchi opalarga tashlab qo'y mang. Avval bolalar mening yaqin yordamchilarini edi.

— Biz esa, sizning nabirangizmiz, buvijon. So'zingizga hamisha amal qilamiz.

Kunlarning birida Adiba ayaning birinchisinfda o'qiydigani nabirasi Aziza maktabdan yugurib keldi-yu, oyoq kiyimni shosha-pisha yechib, hansisragancha:

— Buvijon, siz supurligilar bilan gaplashardimiz? — deb so'radi.

Adiba aya avvaliga hayron qolib, uning ko'zlariga, mangayidagi dona-dona terlariga va savoliga sabrsiz-

QADR

lik bilan javob kutayogan nigohiga qarab:

— Hal — dedi.

— Voy, supurgida jon yo'q-ku!

— Bor, boram, bor. Senga buni kim aytdi?

— Bugun hasharda opalarimidan eshitib qoldim. Ular sizni supurgi bilan shunday tillashardiki, biz to'rtasini to'zdirsak ham Adiba ayaning supurgisi yangiday turardi, — deydi.

— Eh, bolam-a, hali go'daksan. Sizlar tug'ilibq davru davron ko'rdingan. Bu kunlar menga orzu, supurgimga tush edi, xolos. Men orzularim ushalishini o'ylasam, u sen kabi bolajonlar qo'lida poklikka xizmat qilish uchun uyg'o-nishni xohlardi. Supurgida ham jon bor, bo'lmasa yerni toza qilarmidi? Qolaversa, jonli-jonsiz hamma narsani qadrash kerak. Shunda insonning o'zi ham qadr topadi.

Adiba aya shunday dedi-yu xayolga toldi. So'n nimadir yodiga tushgan-dek nabirasiq yuzlandi.

— Omborga borsang, o'sha supurgimni topasan. U seni tushida ko'rayapti. Borib uni uyg'ot. Lekin, avayla...

— Aziza omborxona tomon ketar ekan, hayotning muhim sabog'ini olganini hali bilmasdi.

Dilshodaxon OLIMOVA

Kumush ABDUSALOMOVA

BOSH MUHARRIR

Faxriddin KARIMOV

TAHIRIR HAY'ATI

Mansur Bekmurodov, Begmat Ochilov, Madamin Safarov, Azim Mirzajonov, Mehrizor Abbosova, Ra'no Shodiyeva, Shodmonqul Salomov, Irina Kochergina — bosh muharrir o'rbinbosari ("Monodex" Uzbekistana"), Javlon Vafoyev — mas'ul kotib ("Yoshlar ovozi"), Yelena Kalinina — mas'ul kotib ("Monodex" Uzbekistana")

Navbatchi

Sherzod MAHMUDOV

Dizayner

Xurshid ABDULLAYEV

Tahririyat manzili: 100083, Toshkent, Matbuotchilar ko'chasi, 32.

Telefonlar: (71) 150-22-74,

(71) 233-95-97,

(71) 233-79-69 (faks)

<p